

de grove korrel

SEPTEMBER 2026 - JAARGANG 68

Colofon

De Grove Korrel

68e jaargang, september 2026, nummer 323

De Grove Korrel is een uitgave van Fotoclub
Zwijndrecht opgericht 7 september 1959 en
koninklijk goedgekeurd op 30 juni 1971

Redactie:

Joke Maarleveld en Wim Benschop

Redactieadres:

Rotterdamseweg 126
3332 AL Zwijndrecht
redactie@fotoclubzwijndrecht.nl

Secretariaat:

Marjan Leeuwesteijn
secretariaat@fotoclubzwijndrecht.nl

Internet:

www.fotoclubzwijndrecht.nl

Contributie 2026/2027:

€ 165,- per persoon per jaar

Bank:

NL30 INGB 0000 349456

Clubgebouw/fotogalerie:

Rotterdamseweg 126 (hoek Koninginneweg)
3332 AL Zwijndrecht
De aanvangstijd van de vaste clubavond is op
maandagavond 20:00 uur.
Het clubgebouw is geopend vanaf 19:30.
De fotogalerie is voor publiek elke zondag van
september t/m mei van 13:30 tot 16:30 uur
geopend. De toegang is vrij.

Vormgeving en productie

Joke Maarleveld en Wim Benschop

Printing:

Haveka B.V., Alblasserdam

Tekstbijdrage:

Henk Ras, Jurjen Biesbroek, Hans van Weelden, Remco
Schade, Jan Koorneef en Wilco Maarleveld

Cover:

Fred van Turenhout

Achterzijde:

Franz Heuser

Verandering

Deze voorliggende uitgave van De Grove Korrel kent een tweetal wijzigingen ten opzichte van de voorgaande nummers.

De eerste wijziging is van personele aard: Martin en Franz hebben aangegeven de redactie te verlaten. Wij bedanken beiden voor hun inzet om De Grove Korrel te maken tot het kwaliteitsblad wat het nu is.

Om die kwaliteit nogmaals te benadrukken citeer ik Martin uit zijn eerste voorwoord wat hij schreef bij zijn aantreden als hoofdredacteur in april 2011: “Zowel in de technische uitvoering maar ook in de inhoud staat De Korrel voor een begrip, passend bij Fotoclub Zwijndrecht: Kwaliteit!” Dat dit meer inhield dan alleen een loze kreet bewijzen de edities van de afgelopen jaren.

Franz is in 2014 toegetreden tot de redactie. Zijn voor- en achterpagina van het jubileumnummer voor het 65jarig bestaan van FCZ zijn onvergetelijk en werden in brede kring zeer gewaardeerd. Ook de invulling van de achterpagina's zijn de laatste jaren van de hand van Franz. Gelukkig heeft Franz toegezegd de achterpagina's te blijven invullen.

Wij, dat wil zeggen Joke en ik, vormen voorlopig de redactie van De Grove Korrel. Wij zullen ons uiterste best doen om de kwaliteitsstandaard van de voorgaande redactie te handhaven. En om Martin nog éénmaal te citeren: “Deze traditie voort te zetten, mag je best een uitdaging noemen”. Ik had het niet beter kunnen formuleren.

De tweede wijziging betreft het aantal edities per seizoen en het aantal pagina's per nummer. In goed overleg met het bestuur is afgesproken dat De Grove Korrel met ingang van seizoen 2026/2027 twee maal per seizoen zal verschijnen. Daar staat tegenover dat het aantal pagina's per nummer met vier toe zal nemen. Dit biedt ruimte voor (nog) meer inbreng van de leden, alsmede de ruimte om invulling te geven aan de resultaten van clubactiviteiten zoals bijzondere exposities, excursies of kringloop- en of doorgeeffoto.

Wij hopen dat jullie veel plezier zullen beleven aan het bekijken en lezen van deze Korrel, wij hebben hem met plezier gemaakt.

Wim Benschop
Joke Maarleveld

Coverfoto

HENK RAS

Op de cover van DGK 322 staat een bijzondere foto van Helena Madrugo.

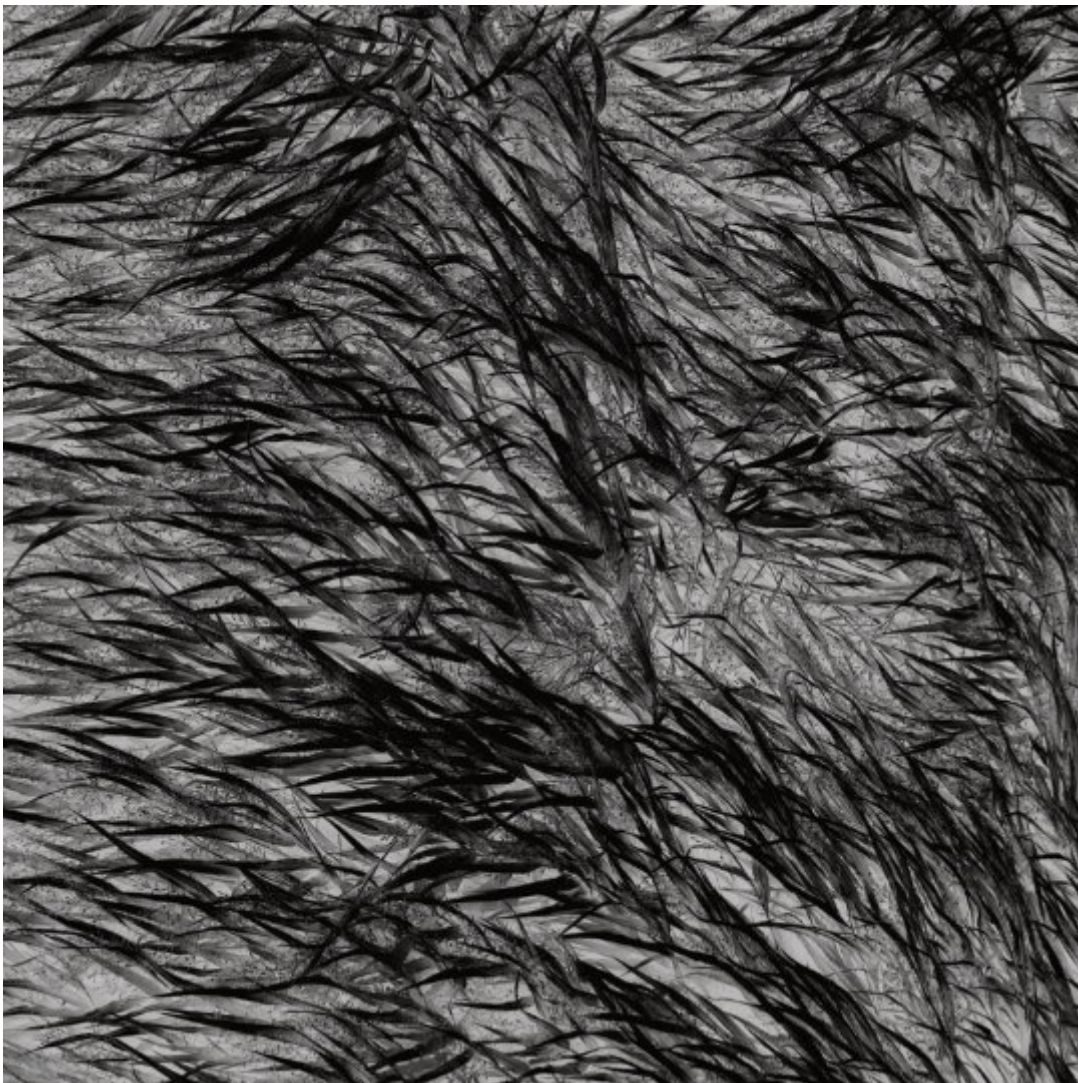
Het is een frontaal portret van een model, dat weliswaar fraai belicht is, maar na het afdrukken schijnbaar ingepakt is in dun transparant plasticfolie. Bovendien is het gezicht net boven de neuspunt afgesneden, waardoor de ogen van het model niet zichtbaar zijn. Hierdoor is een essentieel deel van het portret niet afgebeeld. Daarnaast is de toevoeging van de folie wat mij betreft spannend, maar niet duidelijk, ik mis een context. Het vervelende voor mij is hierbij dat bij het presenteren van de foto, ondergetekende niet aanwezig was. Wellicht heeft Helena toegelicht waarom voor deze uitsnede deze keuze gemaakt is, maar ik heb dat helaas niet kunnen horen.

Waarom dan deze foto gebruikt voor mijn stukje? Wel, er staat wat mij betreft een dijk van een foto voorop de vorige Korrel, die wat extra aandacht verdient.

Zoals in DGK 322 door Ad van der Griend wordt verwoord, ga ik er nog eens wat langer over nadenken. Waarschijnlijk zal ik een gesprek met Helena aangaan over het verhaal achter deze foto, de foto (en Helena) verdient het.

© Helena Madrugo

© FRANK DE GRAAFF

De wervelende blaadjes en fijne groeipatroontjes worden in de zwart-wit weergave een grafische abstractie, die loskomt van de werkelijkheid.

© LIA PERQUIN

Niet alles hoeft scherp te zijn om echt te voelen.

Alles verandert, gedachten waaien voorbij, herinneringen vervagen, waar tijd nooit stil blijft staan...

Houvast is wat we zoeken, een horizon. Iets wat blijft, terwijl wij bewegen.

© HUIB MEERMAN Luistervinkjes

© PIM ACHTERBERG Double Date

© HANS VAN WEELDEN

© FRANZ HEUSER

© JAN KOORNEEF

It's a Sheridan!

JURJEN BIESBROEK

Vroeger hadden we dia's waarvan we angstig waren dat ze als oeverloze series op het scherm zouden komen. De nachtmerrie dat die vakantiediarree aan ons allen zonder enige remming ter beoordeling voorgelegd zou worden. Vind er maar eerlijk eens wat van.

Maar de tijd schrijdt voort. Inmiddels hebben we telefoons die uitgebreidere functies hebben dan alleen bellen. Mrs. Bucket met haar '*white slimline telephone with last number redial facilities*' gebruikte het ding nog waarvoor het bedoeld was. Tenminste, als de afhaalchinees niet weer eens 100 kg taugé bij haar wilde bestellen.

Tegenwoordig kom je nog wel eens iemand tegen die jou graag de foto's van zijn of haar mobiel laat zien. Het begint met die ene, die in ieder geval nog een verre vorm van relevantie had voor het geanimeerde gesprek dat je had, maar al gauw swipet het van links naar rechts en weer terug. Met een beetje geluk mag je de telefoon zelfs ter hand nemen omdat je de kunsten dan nog beter kan aanschouwen. Zijn of haar baby, de enige echte Sheridan, staat als vastgenageld op de telefoonchip geparkeerd.

Mrs. Bucket had een zoon, weten jullie nog? Hij studeerde in het buitenland en belde af en toe om geld te bietsen. Hij was haar 'precious', maar we kregen hem nooit te zien. Die mooie foto waar je wel over praat, maar waarvan je nooit de moeite neemt om hem op je PC te zetten, af te drukken en zelf te laten zien op de bok. Is het schone schijn? Ben je bang die hij niet overeind blijft bij grotere afdruk?

Soms komt de mobiel ongegeneerd tevoorschijn als er een foto van een ander wordt besproken. Zo van, maar dat heb ik ook al gedaan, kijk maar eens. Vast zonder bijbedoelingen, dat geloof ik zeker. Maar in mijn gedachten komt er van alles bovendrijven. Is het om aan te geven dat je dat ook in je hebt, of dat je ook zo goed bent als diegene die nu op de bok staat? In ieder geval glijdt de aandacht van de bok dan af naar de telefoon. Voor het fatsoen moet je meedoen, de kwaliteiten beamen. Je knikt schamper en met plaatsvervangende schaamte wil je snel weer terug naar degene die op dat moment de aandacht zou moeten hebben. Degene die wel de moeite nam om de foto af te drukken en zich openstelde voor kritiek.

Ik zou graag iedereen Sheridan zien in vol formaat. Dat we die dan bespreken op de bok of het grote scherm. Vanzelfsprekend dat die het waard is om getoond te worden. Of het daarna nog steeds je favoriet blijft? Dat is volledig aan jezelf.

De klapdeuren vallen luid achter mij dicht. Een wirwar van groen strekt zich voor mij uit. Hoge bladeren vormen schaduwen over smalle paden die tussen de planten verdwijnen. De lucht is warm en vochtig, zwaar van aarde en stilstaand water.

Het is opmerkelijk stil. Geen stemmen, geen voetstappen. Alleen het zachte ritselen van bladeren vult af en toe de ruimte; een aanwezigheid op de achtergrond.

Ik volg het pad dat voor mij ligt. Elke stap brengt mij dieper tussen het groen. Dan hoor ik het: een laag gezoem, nauwelijks meer dan een trilling in de lucht. Ergens verderop klinkt het regelmatig getik van vallende druppels.

Het geluid zwelt aan. Een mechanisch geklik volgt. Nog voordat ik kan bepalen waar het vandaan komt, komt de kas tot leven. Fijne waterstralen schieten vanuit alle richtingen door de lucht. Binnen enkele seconden verandert de ruimte in een witte waas.

Ik pak mijn camera en richt. Tussen de planten, het licht en het vallende water lijkt de ruimte plotseling iets heel anders dan een gewone kas. Een wereld ontwaakt voor mijn ogen en ik druk op de knop. Klik!

© JASPER HIJWEEGE

© REMCO SCHADE

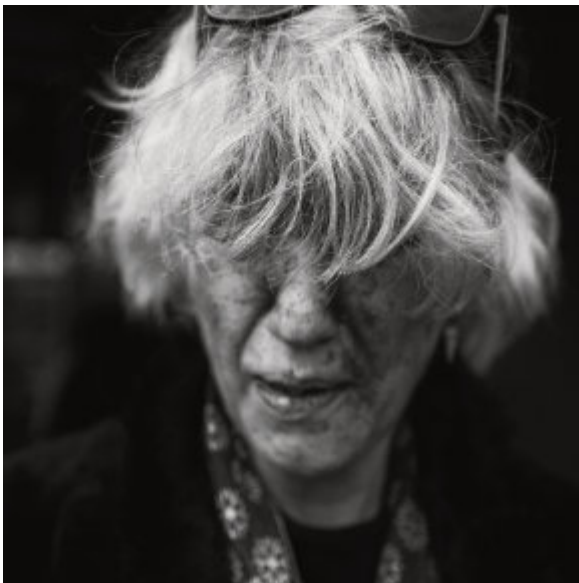

© AREN VAN DEN DOEL

© HELENA MADRUGO 'Het meisje in het donker'

Ik hou van experimentele fotografie, waarbij ik mijn portretten graag een extra dimensie geef door te spelen met materialen voor de lens. In dit zwart-wit portret heb ik ingezet op het sterke contrast van het zwarte krullende haar van mijn model (mijn lieve nichtje). Het totaalbeeld is een vervreemdende realiteit.

© HANS VAN WEELDEN

© AD VAN DE GRIEND: 'Zes Vrouwen'

Ineens waren ze daar, onverwacht: twee maal twee en twee maal één, in een fractie van een seconde en nog op de goede plek ook. Zittend op een bankje met een camera paraat bijna intuïtief, dus razendsnel, dit sprookje vast kunnen leggen.

A photo a day keeps the doctor away

REMCO SCHADE

“Uit onderzoek blijkt dat je lichaam langzamer oud wordt als je regelmatig culturele en kunstzinnige activiteiten doet. Zulke activiteiten zouden net als sporten bijdragen aan de fysieke gezondheid van mensen.

*Onderzoekers van University College London hielden een enquête onder 3.556 volwassenen. Daarin werd onder meer gevraagd hoe vaak ze in het jaar ervoor bijvoorbeeld hadden gezongen, gedanst, geschilderd, **gefotografeerd** en geknutseld. Ook werd gevraagd of ze regelmatig musea of bibliotheken bezochten. Vervolgens werd hun bloed onderzocht.” (bron; Nu.nl)*

Zoiets lezende, springt ‘gefotografeerd’ er voor mij wel uit. Op dit onderzoek gebaseerd, zou eenmaal per maand fotograferen het fysieke verouderingsproces met 3% kunnen vertragen. En wekelijks fotograferen vertraagt het fysieke verouderingsproces zelfs met 4%.

Een weldadig gezondheidseffect dankzij de fotografie! En dát biedt aanknopingspunten voor onze club:

1. Als stok achter de deur om inactieve leden te motiveren: laad de camera-accu op en haal de lensdop eraf. Hup levensmoeie luie donders, fotograferen maar!
2. Wetenschappelijk verantwoord onderzoek binnen de club uitvoeren, want meten = weten. Regelmatig bloedprikken bij het meest actieve fotoclublid en bij een artistiek-ingedutte fotograaf (ik noem hier geen naam). Bloed van beiden laten onderzoeken op biologische ouderdomsverschijnselen. Uitkomst hiervan wordt in het jaaroverzicht van Joke opgenomen, ter lering en vermaak.
3. Ledenwerving over een andere boeg gooien: ‘fotograferen is vetgezonder en houdt jong’, wordt het nieuwe credo van de Ledenwerfcommissie.
4. De jeugd erin betrekken: hoe eerder je in het leven met regelmatig fotograferen begint, des te meer profijt je hebt aan deze bron van gezondheid.
5. Vanuit het bestuur een dringende oproep aan de Koninklijke Fotobond doen om een Haags lobbyproces te starten. Doel: fotografie een onderdeel laten zijn van de Schijf van Vijf.
6. Nutri-score ‘A’ bij het clublogo vermelden.

Het moge duidelijk zijn: zelf fotograferen gaat een gouden toekomst tegemoet; het clubhuis wordt eerdaags te klein.

Alles voor de bezoekers aantallen

Poster ontworpen door CEES VAN MEERTEN

WILCO MAARLEVELD

Het eerste seizoen met openstelling van de exposities op zondag in plaats van veertig jaar lang op zaterdag, werd afgesloten met een tentoonstelling gewijd aan het triviale onderwerp molens. Dit is wat je noemt de kat op het spek binden. Molens? Het resultaat van de opgestarte samenwerking met KunZt en de Vergulde Swaen om publicitair de krachten te bundelen en op zondag meer bezoekers te trekken. In het eerste overleg, januari jongstleden, kwam naar voren dat in mei de Nationale Molendagen waren, waaraan in de Vergulde Swaen aandacht zou worden gegeven.

Zonsondergangen, kastelen, molens, doorkijkjes en pittoreske landschappen noemen we op de fotoclub doorgaans kalenderplaatjes. Het zijn voorbeelden van foto's die in ons collectief geheugen ingeprent zijn. Deze objecten en situaties hebben de status mooi of esthetisch te zijn. Een foto maken van een mooi onderwerp kan niet anders dan leiden tot een mooie foto. Een foto die we herkennen uit duizenden. Google maar eens zonsondergang. Pagina's vol met op elkaar lijkende foto's. Daar kan een fotograaf weinig aan toevoegen is het idee en daarom mijden we op de fotoclub dergelijke onderwerpen. Het is zelfs een dogma. "Oooh een molen !!" en we kijken er al vooringenomen kritisch tegenaan. Maar is dat dan niet juist een uitdaging?

Het was zeker een geslaagde expositie. Er hingen parels van originaliteit en artistiekheid die zeker iets toevoegden aan die honderdduizenden foto's van molens. Het kan dus wel, maar kies niet de makkelijkste weg en blijf kritisch. En de samenwerking? Dranghekken en een tijdslot zijn nog steeds niet nodig. Helaas zag de expositie in de Vergulde Swaen pas in juni het levenslicht.

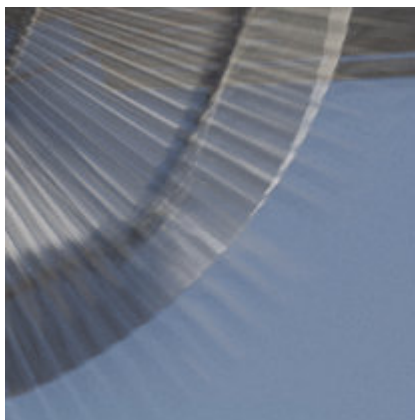
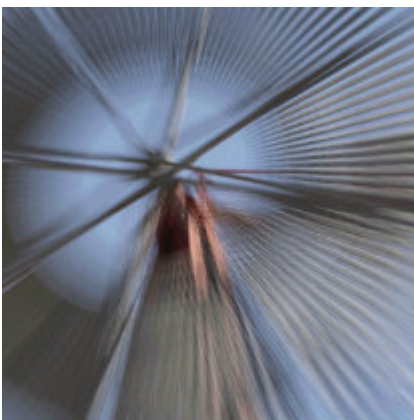
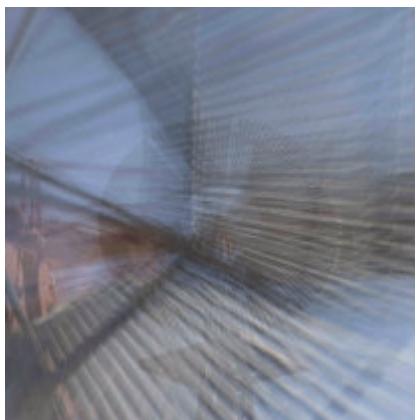

© AD VAN DE GRIEND 'Dutch Landscape'

Geen Nederlands landschap zonder windmolens toch? Het strijktlicht van een heldere ondergaande zon, gecombineerd met laag water was nodig. Dat lukte op 1 april.

© REMCO SCHADE

© PIM ACHTERBERG Belgrove Windmill

© ARIE STAM

Natte foto

HANS VAN WEELDEN

Op de nieuw werk avond van 20 oktober 2025 toonde ik een foto van een jong meisje dat op een trottoir staat en naar beneden kijkt of ze de grote afstap naar de straat aandurft. 'It's a small step for men...' Het meisje is alleen, er zijn geen andere mensen in beeld. Haar enige gezelschap is een lantaarnpaal. (Voor foto zie website/nieuw werk 20 oktober 2025)

De commentaren uit de zaal zijn positief. Wilco, onze voorzitter, sluit de discussie af met de woorden 'zeer een mooi beeld, maar uiteindelijk is het gewoon een natte foto.'

Ik heb veel boeken en artikelen gelezen over fotografie, maar de term 'natte foto' ben ik in de laatste driekwart eeuw nog niet tegengekomen.

Wat nu? Anno 2026 legt men een dergelijke vraag voor aan Chat-GPT: wat betekent 'een natte foto'?

Chat-GPT had er aanvankelijk moeite mee. *Het is geen gangbare uitdrukking in het Nederlands, maar als we het letterlijk nemen kan het betekenen dat de foto op de een of ander manier nat of vochtig is. Het zou ook kunnen verwijzen naar de traditionele fotografie waarbij het papier nog nat is van ontwikkelvloeistoffen, maar als de term gebruikt wordt in overdrachtelijke zin, kan het beeldspraak zijn. Heb je meer context?*

Aanvullende prompt: de foto was zwaar bewerkt en zag er gelikt uit.

Ah, nu wordt het duidelijker! Dan bedoel je wellicht dat de foto er gepolijst en onnatuurlijk perfect uitziet. De term 'nat' wordt mogelijk gebruikt als metafoor om aan te geven dat de foto een overvloed van bewerkingen heeft doorgemaakt vanwege het gebruik van filters en manipulaties. In deze context kan het er ook op duiden dat de foto gepresenteerd wordt als een kunstmatig glad oppervlak dat het beeld minder authentiek maakt. Heb je de foto zelf gezien of zit je in een discussie over beeldmanipulatie?

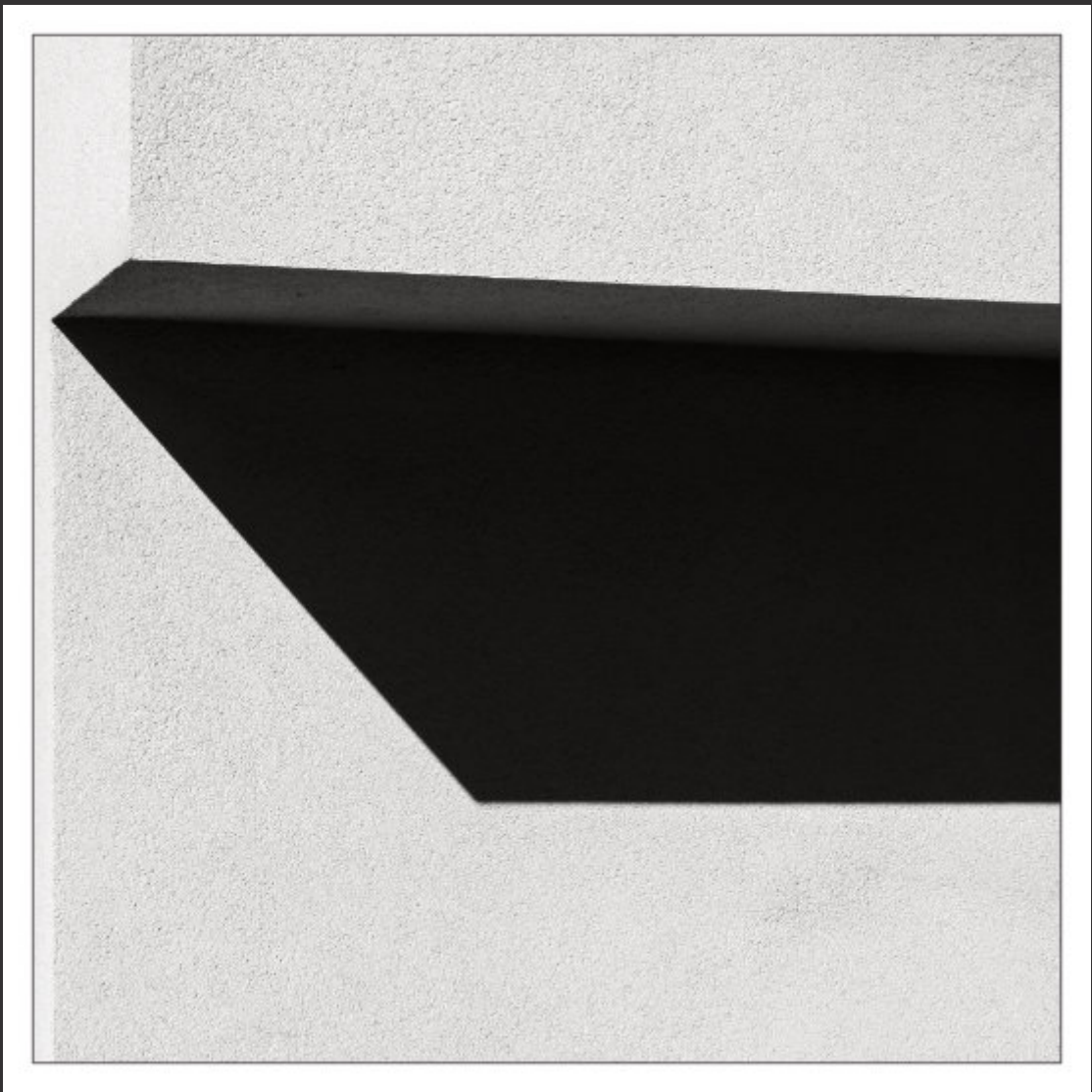
Aanvullende prompt: Ik heb de foto zelf gemaakt, maar heb meerdere personen verwijderd.

Ah, dat maakt het nog interessanter. Het verwijderen van mensen of andere elementen kan een gelikt effect opleveren. Wat je beschrijft klinkt als een digitale manipulatie waarbij je de compositie hebt aangepast om het visueel aantrekkelijker te maken. Dit kan de foto heel gestileerd maken, maar ook de authenticiteit van het moment wegnemen – vandaar die 'natte' of overdreven gepolijste uitstraling. Tot zover de (ingekorte) versie van de 'discussie' met Chat-GPT.

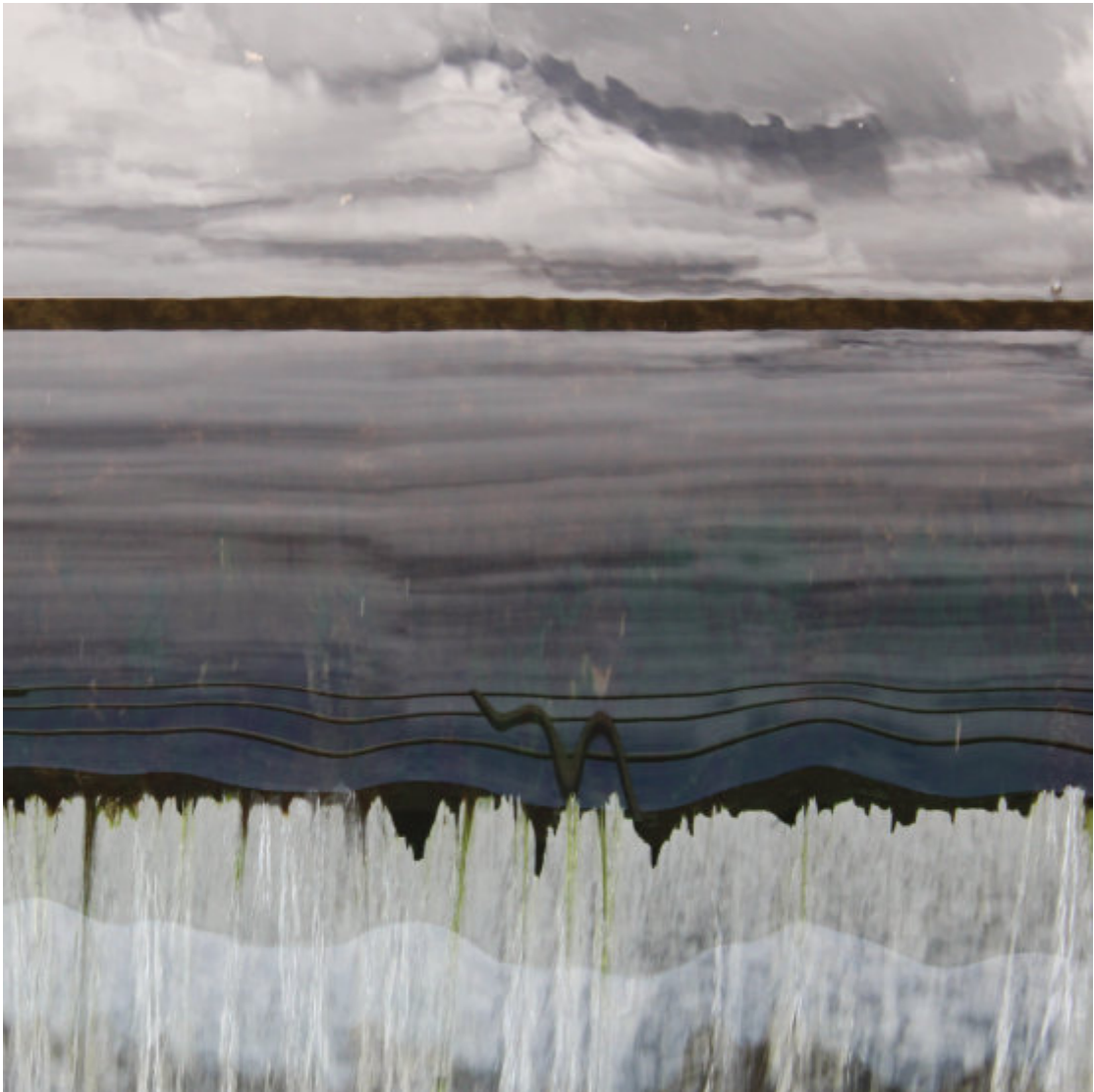
18 mei 2026, jaaroverzicht. Fotograaf Erno Wientjens bespreekt onze foto's. Ik presenteer een serie van 5 foto's van het meisje op het trottoir. Als anekdote vermeld ik dat ik voor een aangepaste versie gekozen heb, met behoud van mens en omgeving, dus minder beeldmanipulatie om te voorkomen dat er weer gesproken wordt van 'natte foto's'. Erno: wat betekent 'een natte foto'? Wilco: Oh, niets bijzonders hoor, een tranentrekker.

Moraal van dit verhaal: AI en Chat-GPT bieden niet altijd de oplossing.

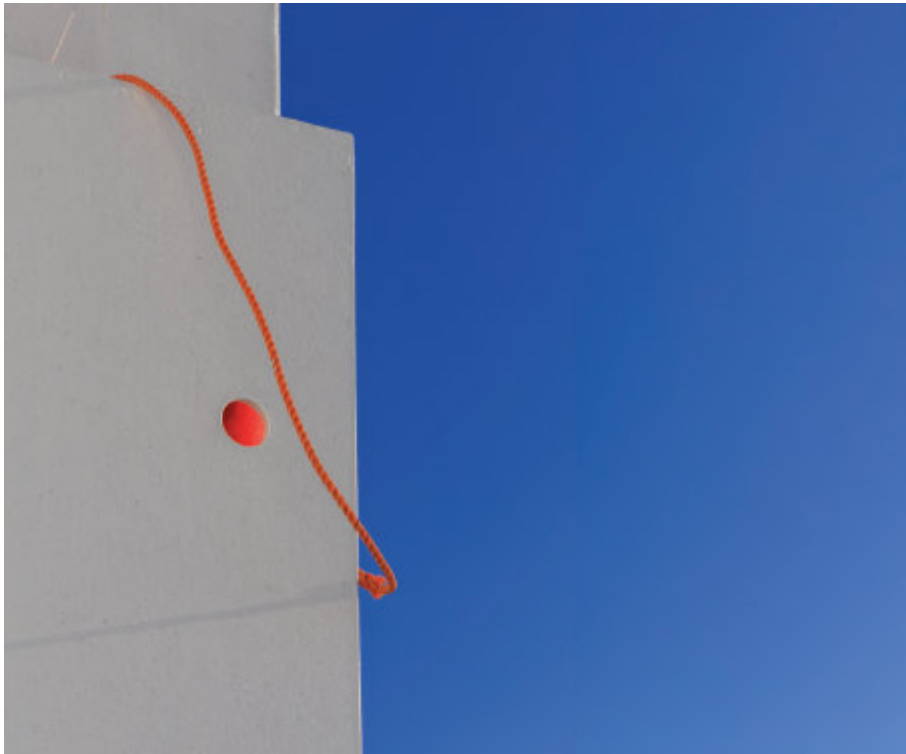
Je kunt veel beter de prompt direct voorleggen aan Wilco.

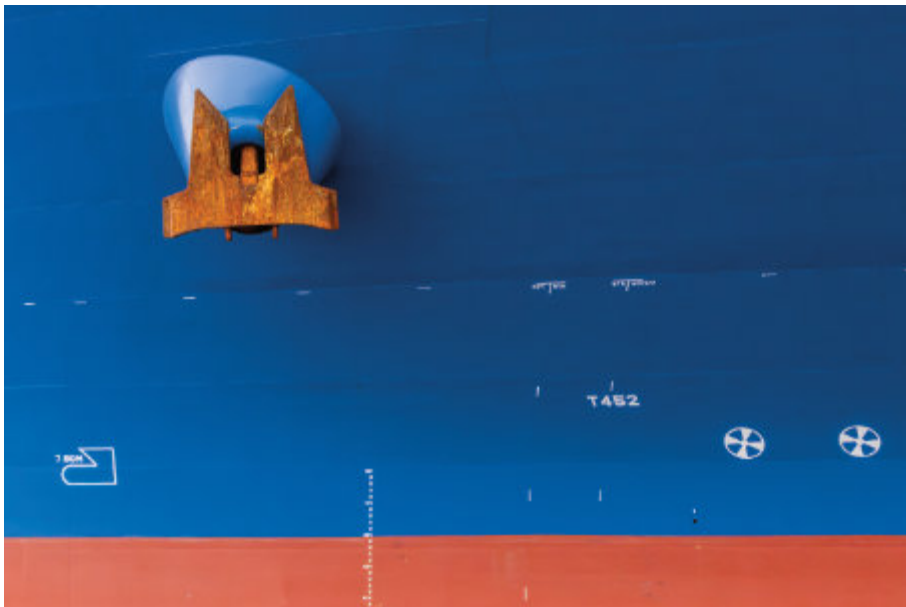
© COR RITMEESTER

© PETER WIETEN

© PIM ACHTERBERG Orange White and Blue

© ROB TEIRLINCK

Deze foto is gemaakt tijdens een fotoworkshop door Maasvlakte 1 en 2. Wat mij aantrok in deze foto is de kleurencombinatie van een goed geverfd schip en een roestig anker.

Gewoon mooi

JAN KOORNEEF

“Je mag best iets mooi vinden, maar dan moet je wel kunnen uitleggen waarom je iets mooi vindt”, Ik hoorde het weer eens iemand zeggen laatst op een clubavond. Het wordt weleens vaker gezegd dat iets mooi benoemen ook om een uitleg vraagt. Alsof iets mooi vinden niet genoeg is of zelfs een beetje banaal, maar iets mooi vinden is toch een fijn gevoel, iets prettigs wat je overkomt, een emotie. Tja wat valt er over een emotie uit te leggen wanneer we iets mooi vinden en wat levert dat op bij de toehoorder? Als schoonheid (iets dat de emotie mooi veroorzaakt) een gevoelskwestie is dan valt het niet mee om daarover te praten. Natuurlijk is het fijn om je gevoel te delen, maar wat als de ander je gevoel van schoonheid niet deelt. Valt dat wat mooi is te definiëren, zijn er regels, is er een esthetische waarheid onderbouwd door het gezond verstand en universeel toepasbare regels? Dat gezond verstand lijkt inderdaad het hoogste woord te hebben bij fotobesprekingen. Getoonde emoties tijdens een fotobespreking zijn zeldzaam, maar als je dan toch geraakt wordt door schoonheid tijdens een fotobespreking dan zijn er wat mij betreft twee opties:

- 1) stilzwijgend genieten van je gemoedstoestand.
- 2) toch een poging doen om je gevoel te verwoorden en mogelijke esthetische conventies vermijden.

Ik wens ieder heel veel moois voor het komend clubseizoen.

© AD VAN DE GRIEND 'Chaise Longue'

Een, voor mij nieuw, vintage lensje de Asahi SMC Pentax M 50 mm F1.7 gaf prachtig de verzadigde kleuren in dit interieur/exterieur weer, veroorzaakt door het gereflecteerde licht van de ondergaande zon.

© BERT BOUWMEESTER 'Gebroken... maar niet verwoest'

I know it when I see it

AD VAN DE GRIEND

Les Amants, de tweede speelfilm uit 1958 van de toen 25-jarige regisseur Louis Malle, handelt over een jonge vrouw Jeanne. Na een romantische nacht met de zoon van een vriend van haar afstandelijke echtgenoot, die eindigt met seks, verlaat zij definitief het prachtige landhuis en haar man en dochtertje. De beelden in de film zijn zeer kuis en insinueren meer dan ze tonen. Voor de film stills verwijs ik naar het internet.

In 1964 werd het Amerikaanse Supreme Court gevraagd een uitspraak te doen of deze film al dan niet obscene/pornografisch is. Rechter Potter Stewart motiveerde met de tekst uit de titel dat de film niet obscene was, daarbij een onmogelijke discussie over intuïtieve begrippen zoals mooi, prettig, goed, obscene, kunst, beelden en dus ook foto's omzeilend.

Net als de meeste leden van de fotoclub maak ik honderden foto's per jaar die ik vrijwel allemaal matig of slecht vind, op een handjevol uitschieters na. Ik weet dit door naar mijn foto's te kijken. Mooi, lelijk, fout, fantastisch, mislukt, goed, waardeloos, obscene. De rij aan kwalificaties die ik produceer is schier eindeloos en nogal subjectief. Daar heb ik geen standaards, pijlers, boeken of opmerkingen op een nieuw werk avond voor nodig.

Ik ben er trouwens nog steeds niet achter wat we eigenlijk op een nieuw werk avond doen of proberen te bereiken. Vaak vervel ik me daar stierlijk. Gedurende ongeveer 60 à 70 minuten van de avond sloffen we naar voren en terug teneinde een paar foto's van dichtbij te bekijken. Om vervolgens op te merken dat er een goede print is gemaakt op prachtig papier, dat het passe partout wat tegenvalt en dat het resultaat beter zou zijn in zw/w of iets dergelijks.

Kan allemaal het geval zijn, maar de maker heeft zo beslist! De reden van fotografie is voor hem of haar het genoeg van het creëren en het delen van het product. De maker echter is geenszins verplicht iets te produceren dat ons pleziert.

Wel probeer ik zoveel als mogelijk deel te nemen aan onze nieuw werk avonden, hoewel ik soms denk: 'niet meer over praten, dit is een goede foto'.

Hoe ik dat weet?

Ik zie het!

Alle gebouwen van de Molenvliet en zicht op het Molenvlietpark

De leporello die fotograaf Ed Ruscha gemaakt heeft, getiteld: "alle gebouwen van de Sunset Trip" inspireerde mij om ook iets soortgelijks te doen.

De Molenvliet, een bedrijvenstraat van 1,2 km naast de wijk waar ik woon, bestaat uit allerlei verschillende gebouwen. Daar tegenover ligt voor het grootste deel een park. Ook dat was een mooie tegenstelling.

Het werd een langdurig project met allerlei valkuilen en leermomenten. Het aan elkaar plakken van de foto's tot één groot bestand, het schuiven tot dat er een acceptabel geheel ontstond.

En dan moest er nog een drukker gevonden worden die deze foto op rol kon printen.

Ook dat is gelukt: een foto van 5,5 meter die door de drukker ook voorzien werd van vouwlijnen om het makkelijker tot een leporello te vouwen:

"Alle gebouwen van de Molenvliet en zicht op het Molenvlietpark"

Peter Baan

© SANDRA REIJMERS

Operagebouw Oslo Noorwegen

Het operagebouw van Oslo is een modern architectonisch gebouw in de oude havenstad. Je kunt het operagebouw oplopen via de hellingpaden aan de zijde tot vrijwel boven op het operagebouw. Boven aangekomen heb je een mooi uitzicht over de stad, haven en cruiseschepen.

© AART DE VOOGD VAN DER STRAATEN

© JOKE MAARLEVELD Ice baby

© REMCO SCHADE

Gedane zaken....

12 januari 2026: bezoek van de Leidse Amateur Fotografen Vereniging.

25 januari 2026 t/m 1 maart 2026: groepsexpositie Reflectie (en tegelijkertijd is er een expositie met dezelfde naam Reflecties in KunZt).

29 januari 2026: pop-up 4 restant nieuw werk.

4 februari 2026: Wilco Maarleveld en Jan Koorneef vertellen over onze expositie getiteld "Reflectie" bij de ATOS radio.

09 februari 2026: bespreking kringloopfoto's.

23 februari 2026: pop-up 5 bespreking doorgeeffoto's.

08 maart 2026 t/m 12 april 2026: expositie "Kijk nou eens!" van Remco Schade.

16 maart 2026: bezoek aan de Leidse Amateur Fotografen Vereniging.

23 maart 2026: spreker Sjef van Duin, fotograaf en bibliothecaris van het Nederlands Fotomuseum te Rotterdam geeft een lezing over "Mislukt fotograferen voor beginners & gevorderden".

30 maart 2026: pop-up 6 is verzorgd door Ad van de Griend. Hij neemt ons mee in de wereld van kijken, lenzen en Hopper.

19 april 2026 t/m 17 mei 2026: expositie "MOLENS"

20 april 2026: pop-up 7 restant nieuw werk en laatste kringloop serie.

12 mei 2026: bezoek aan Fotoclub Polderlicht.

17 mei 2026: eindejaarexcursie naar het Fotomuseum en het Kunstmuseum in Den Haag.

18 mei 2026: het jaaroverzicht is besproken door Erno Wientjes.

27 juni 2026: deelname aan de cultuurmarkt van het Noordpark Festival in Zwijndrecht is afgelast door het slechte weer.

29 augustus 2026: deelname aan de Zomerparkdag in Hendrik-Ido-Ambacht.

Wilco en Jan bij ATOS radio

Sjef van Duin tijdens zijn lezing

© WIM BENSCHOP

de grove korrel

FOToclubZWIJNDRECHT